

PRZEBACZONY (3) *part praet pass pf*

e oraz o jasne, a pochylone.

sg m N przebaczony (2). ◇ [n G przebaczonego.] ◇ pl N m pers przebaczeni (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: przebaczony czym [= przez co] (1).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

1. *Zapomniany, pominięty* (1) : Siłą mężnych było/ którym śmierć przy oyczyźnie miła. Ale wżycy w milczeniu wiecznym pogrążeni: Ze Poéty zacného rymy przebaczeni. *KochMuza* 27; [OStátki zebrane ma tá księgá/ gdyż ná przodku to co było naipotrzebnieyszého/ powiedziáło fie/ á iefli co przebaczonego zoftáło/ tu fie powiedziéc może *SenekaGórn* 326 (*Linde s.v. przebaczyć*).

2. *Przewidziany; praesensus, praevisus Calep* (2) : Praesensus – Przeirzani przebaczony. *Calep* 839a, 845a.

Synonimy: 1. *zaniedbały, zaniedbany, zapamiętały, zapomniany*; 2. *przeżrzany*.

Cf **PRZEBACZYĆ**